

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 245/2024
17.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић, чланова већа, у извршном поступку извршног повериоца АА из ..., кога заступа Ален Јовановић адвокат из ... против извршног дужника Републике Србије, Виши суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво из Београда, ради намирења новчаног потраживања, одлучујући о захтеву Вишег суда у Београду за одређивање другог стварно надлежног суда за одлучивање о жалби извршног дужника, на седници одржаној 17.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ Виши суд у Ваљеву за поступање у предмету Вишег суда у Београду Гжи 3585/24 и одлучивање о жалби на решење о извршењу јавног извршитеља Михаила Драговића из ... Ии 149/24 од 23.04.2024. године.

Образложење

Врховном суду достављен је предмет Вишег суда у Београду Гжи 3585/24, уз допис тог суда од 26.09.2024. године са захтевом за делегацију надлежности због постојања оправданих разлога за одређивање другог стварно надлежног суда, у смислу члана 62. Закона о парничном поступку.

Законом о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23; у даљем тексту: ЗПП), прописано је (члан 62) да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози (став 1), да о захтеву надлежног суда првог степена из става 1. овог члана одлучује веће највишег суда одређене врсте (став 7), као и да захтев, односно предлог за делегацију надлежности, може да се поднесе и у другостепеном поступку под условима из става 1. овог члана (став 8).

У конкретном случају, Вишем суду у Београду достављена је жалба извршног дужника против решења о извршењу јавног извршитеља Михаила Драговића из ... Ии 149/24 од 23.04.2024. године, донетог на основу извршне исправе – правноснажног и извршног решења Вишег суда у Београду Км 249/21 од 09.06.2023. године. Потраживање извршног повериоца је засновано на чињеницама да је извршни дужник Република Србија, Виши суд у Београду означеним решењем обавезан да накнади

- 2 -

извршном повериоцу трошкове кривичног поступка, с чиме у вези је јавни извршитељ донео решење Ии 149/24 од 23.04.2024. године против кога је извршни дужник Република Србија, Виши суд у Београду изјавио жалбу која је достављена на одлучивање Вишем суду у Београду.

Околност да Виши суд у Београду треба да одлучи о жалби извршног дужника против решења о извршењу по коме је тај суд (Република Србија – Виши суд у Београду) извршни дужник, може да изазове легитимну сумњу у непристрасност означеног суда, чак и када је тај суд објективно независан и непристрасан. Таква околност представља оправдан разлог за одређивање другог стварно надлежног суда у циљу очувања права странке на независан и непристрасан суд, које је неодвојив део права на правично суђење, гарантованог чл. 32. Устава Републике Србије и 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци решења, на основу члана 62. став 7. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**